

31993R3275

L 295/4

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

30.11.1993.

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 3275/93**od 29. studenoga 1993.****o zabrani namirivanja potraživanja u vezi s ugovorima i transakcijama na čiju je provedbu utjecala
Rezolucija 883 (1993.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i s njom povezane rezolucije**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 228.a,

uzimajući u obzir zajedničko stajalište koje je Vijeće Europske unije usvojilo 22. studenoga 1993.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

budući da je, sukladno uredbama (EEZ) br. 945/92 ⁽¹⁾ i (EZ) br. 3274/93 ⁽²⁾ Zajednica poduzela mjere za sprečavanje trgovanja određenim proizvodima između Zajednice i Libije;

budući da su, kao posljedica embarga na Libiju gospodarski subjekti u Zajednici i trećim zemljama izloženi riziku potraživanja od strane Libije;

budući da je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda usvojilo Rezoluciju 883 (1993.) od 11. studenoga 1993. koja se u stavku 8. bavi potraživanjima od strane Libije u vezi s ugovorima i transakcijama na koje su utjecale mjere koje je uvelo Vijeće sigurnosti u skladu s Rezolucijom 883 (1993.) i s njom povezanim rezolucijama;

budući da je stoga potrebno trajno zaštititi gospodarske subjekte od takvih zahtjeva i spriječiti Libiju da primi naknadu za negativne učinke embarga;

budući da je Zajednica suglasna da Libija mora u potpunosti poštovati odredbe stavka 8. Rezolucije 883 (1993.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda te smatra da se, pri odluci o smanjivanju ili ukidanju poduzetih mjera protiv Libije, posebno treba uzeti u obzir svaki neuspjeh Libije u poštovanju odredaba stavka 8. Rezolucije 883 (1993.),

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Za potrebe ove Uredbe:

1. „ugovor ili transakcija” znači sve vrste transakcija neovisno o obliku i mjerodavnom pravu, bilo da sadrže jedan ili više ugovora ili slične obveze među istim ili različitim strankama; za te potrebe „ugovor” uključuje obveznicu, financijsko

jamstvo i odštetu ili kredit bilo da je pravno uvjetovan ili nije, i svaku odgovarajuću odredbu koja proizlazi iz transakcije ili je u vezi s istom;

2. „zahtjev” znači sve vrste zahtjeva, bilo da su poduprti pravnim postupcima ili nisu, podnesenima prije ili nakon dana stupanja na snagu ove Uredbe, koji proizlaze iz ili su u vezi s ugovorom ili transakcijom, a posebno uključuje:

(a) zahtjev za ispunjavanje svih obveza koje proizlaze iz ili su u vezi s ugovorom ili transakcijom;

(b) zahtjev za produljenje ili plaćanje obveznice, financijskog jamstva ili odštete bez obzira na formu;

(c) zahtjev za naknadu u vezi s ugovorom ili transakcijom;

(d) protuzahhtjev;

(e) zahtjev za priznanje ili izvršenje, uključujući postupkom ovjerenja, presude, arbitražne presude ili istovjetne odluke, bilo donesene ili dane;

3. „mjere donesene u skladu s Rezolucijom Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 883 (1993.) i s njom povezanim rezolucijama” znači mjere Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda ili na mjere Europske zajednice ili bilo koje države, zemlje ili međunarodne organizacije u skladu s, kako je propisano, ili u vezi s provedbom relevantnih odluka Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, ili na mjere odobrene od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, u vezi sa sprečavanjem određene trgovine s Libijom;

4. „osoba ili tijelo u Libiji” znači:

(a) država Libija ili svako tijelo vlasti u Libiji;

(b) svi državljani Libije;

(c) svi subjekti koji imaju sjedište ili upravu u Libiji;

(d) sva tijela koje izravno ili neizravno kontroliraju jedna ili više gore navedenih osoba ili tijela;

(e) sve osobe koje podnose zahtjev putem ili u korist neke osobe ili tijela navedenih pod (a), (b), (c) ili (d) iznad.

⁽¹⁾ SL L 101, 15.4.1992., str. 53.

⁽²⁾ SL L 295, 30.11.1993., str. 1.

Ne dovodeći u pitanje članak 2., smatra se da su na provedbu ugovora ili transakcije također utjecale mjere donesene na temelju Rezolucije 883 (1993.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i s njom povezanih rezolucija kada postojanje ili sadržaj zahtjeva izravno ili neizravno proizlaze iz tih mjera.

Članak 2.

1. Zabranjeno je namiriti ili poduzeti bilo kakav korak za namirivanjem potraživanja podnesenih od strane:

- (a) osobe ili tijela u Libiji ili djelujući posredstvom osobe ili tijela u Libiji;
- (b) svih osoba ili tijela koji djeluju, izravno ili neizravno, u ime ili u korist jedne ili više osoba ili tijela u Libiji;
- (c) svih osoba ili tijela koja koriste premještaj ili prava, inače zatražena putem ili preko, jedne ili više osoba ili tijela u Libiji;
- (d) svih ostalih osoba ili tijela navedenih u stavku 8. Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 883 (1993.);
- (e) svih osoba ili tijela koja podnose zahtjev koji proizlazi iz ili je u vezi s plaćanjem obveznica, novčanog jamstva ili odštete jednoj ili više gore navedenih osoba ili tijela,

na temelju ili u vezi s ugovorom ili transakcijom na čiju su provedbu utjecale, izravno ili neizravno, u potpunosti ili djelomično, mjere donesene na temelju Rezolucije 883 (1993.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i s njom povezanih rezolucija.

2. Ova zabrana navedena u stavku 1. primjenjuje se unutar Zajednice i na sve državljanine država članica te na sve subjekte koji su osnovani na temelju zakona država članica.

Članak 3.

Ne dovodeći u pitanje mjere donesene u skladu s Rezolucijom 883 (1993.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i s njom povezanim rezolucijama, članak 2. ne primjenjuje se na:

- (a) potraživanja koja se odnose na ugovore ili transakcije, s iznimkom obveznica, financijskog jamstva ili odštete, u vezi s kojima osobe ili tijela navedeni u navedenom članku dokažu sudu države članice da su stranke bile suglasne sa zahtjevom prije usvajanja mjera donesenih u skladu s Rezolucijom 883 (1993.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i s njom povezanim rezolucijama, te da te mjere nisu imale nikakvog utjecaja na postojanje ili sadržaj potraživanja;

- (b) potraživanja za isplatom na temelju ugovora o osiguranju u vezi s događajem nastalim prije usvajanja mjera navedenih u članku 2. ili ugovora o osiguranju ako je takvo osiguranje obvezno u skladu s pravom države članice;

- (c) potraživanja za isplatom iznosa uplaćenih na račun, a čija je isplata blokirana u skladu s mjerama navedenima u članku 2. pod uvjetom da se takva isplata ne odnosi na obveznice u vezi s ugovorima navedenima u spomenutom članku;

- (d) potraživanja u vezi s ugovorima o radu koji su podložni pravu svake države članice;

- (e) potraživanja za plaćanje robe za koju osobe ili tijela navedeni u članku 2. dokažu sudu države članice da je bila izvezena prije usvajanja mjera donesenih u skladu s Rezolucijom Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 883 (1993.) i s njom povezanim rezolucijama, te da te mjere nisu imale nikakvog utjecaja na postojanje ili sadržaj zahtjeva;

- (f) potraživanja za iznose za koje osobe ili tijela navedeni u članku 2. dokažu sudu države članice da su dospjeli na temelju zajma sklopljenog prije usvajanja mjera donesenih na temelju Rezolucije 883 (1993.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i s njom povezanih rezolucija te da te mjere nisu imale nikakvog utjecaja na postojanje ili sadržaj zahtjeva,

pod uvjetom da potraživanje ne uključuje nikakav iznos, putem kamata, pristojbe ili na drugi način, koji bi ublažio činjenicu da provedba, kao rezultat tih mjera, nije bila u skladu s uvjetima odgovarajućeg ugovora ili transakcije.

Članak 4.

U svim postupcima provedbe potraživanja, teret dokaza da namirivanje potraživanja nije zabranjeno člankom 2. stoji na osobi koja traži provedbu navedenog potraživanja.

Članak 5.

Svaka država članica određuje izricanje sankcija u slučaju povrede odredaba ove Uredbe.

Članak 6.

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Primjenjuje se od 1. prosinca 1993., 00:01 sati po istočnom standardnom vremenu (EST) u New Yorku.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. studenoga 1993.

Za Vijeće
Predsjednik
G. COËME
